

Terežka a její sestřička Celinka se staly nerozlučné přítelkyně. Hrály si spolu, povídaly spolu, byly celé dny spolu. Jen jeden den v týdnu se musely vždy na chvíli rozloučit. Byla to neděle, kdy dopoledne šla celá rodina Martinových do kostela, jen nejmladší Terežka musela zatím zůstat doma. Nejstarší Marie dohlédla na to, aby byla mladší děvčátka správně oblečena, aby měla vyčištěné střevíce a Celince sčesala vlasy do copánků. Máte kapesník děvčata? A Modlitební knížky? Tak můžeme jít. Kdepak Terežka, ta je příliš malá, říkala odmítavě, když se Celinka přimlouvala, aby směla jít i Terežka. Pavlínka už čekala před domem, byla vždy první hotová. Chudák Terežka, i maminka s tatínkem už odešli a ona zůstávala doma s chůvou, která chodívala do kostela na ranní a nyní s ní nebyla velká zábava, protože v kuchyni musela připravit oběd. Jak se Terežka těšila, až se všichni zase vrátí domů. To bývalo radisti, její nožky se hned rozběhly sestřičkám vstříc, jen se jí hlavička třepala, jak jim běžela vstříc. "Celinko, honem, dej mi kousek posvěceného chleba!" Celina pokaždé vzala s sebou krajíček chleba do kostela, při bohoslužbách jej posvětila modlitbou a přinášela ho pak Terežce jako nedělní dárek. Pro Terežku to nebyl obyčejný krajíc, byla to neděle, proměněná v chléb, bylo to znamení slavnostních hodin, jež plynuly docela jinak než ve všední den. Její dětská fantazie si dovedla přimyslet třpytnou krásu rozžatých svic a světel v kostele a vůni květin před oltářem. Kousek posvěceného chleba, to bylo kouzelné sousto, po kterém teprve Terežka mohla vnímat půvab neděle.

Stalo se však jednou, že Celina přišla domů bez krajíčku, zapomněla. To bylo zklamání. Jenže Terežka se nedá připravit o svou neděli. Honem do kuchyně za chůvou Lojzičkou, která je teď více kuchařkou a nemá na Terežku čas. "jdi, ať se tu nepleteš!" "Prosím Tě, Lojzičko, dej mi kousek chleba!" "Ale vždyť už nepůjdu do kostela," namítá Celinka. "Nevadí, posvětim si chleba doma." A když dostane chléb, položí krajíček na čistý ubrousek, přitáhne Celinu ke stolu, obě sepnou ruce a polohlasně se modlí. Pak udělá Terežka nad chlebem kříž, Celinka ji hned napodobí, a hle, je to právě takový chléb jako ten, který Celina přináší jindy z kostela. Dokonce i stejně chutná, jak Terežka ihned oznámila chůvě. A poctivě se se všemi rozdělila, každý v domě musel ochutnat její požehnaný chléb.

OTÁZKA pro děti:

Proč byla neděle pro Terežku jiná, než ostatní dny?

Svou odpověď můžeš hned poslat na adresu

Favsetin@ado.cz